

מִשַׁל הַתּוֹלַעַת בַּצָּנוֹן

"הַתּוֹלַעַת שְׁנוֹלְדָה בְּתוֹךְ הַצָּנוֹן,

הִיא יוֹשֶׁבֶת שָׁם וְחוֹשֶׁבֶת,

שְׁכַל הָעוֹלָם

הוּא כָּל כֶּךָ מֵר,

וְכָל כֶּךָ חֲשׂוֹד,

וְכָל כֶּךָ קָטָן,

כְּמִידַת הַצָּנוֹן שֶׁהִיא נוֹלְדָה בּוֹ.

אָבֵל בְּרָגַע שֶׁבִקְעָה אֶת קְלִיפַת הַצָּנוֹן,

וְחוֹטְפֶת מִבֶּט מִבְּחוּץ לַצָּנוֹן,

הִיא תִמְהָה וְאוֹמְרַת:

"אֲנִי חֲשַׁבְתִּי שְׁכַל הָעוֹלָם

הוּא כְּמִידַת הַצָּנוֹן שְׁנוֹלְדָתִי בּוֹ,

וְעַתָּה אֲנִי רוֹאָה לְפָנַי עוֹלָם

גָּדוֹל נְאוֹר אֲדִיר וְיָפֵה לְהַפְלִיא."

(משל מכתבי בעל הסולם)